

Ideeën over Strategie en Allocatie

- bijeenkomst donderdag 30 juni 2016 –

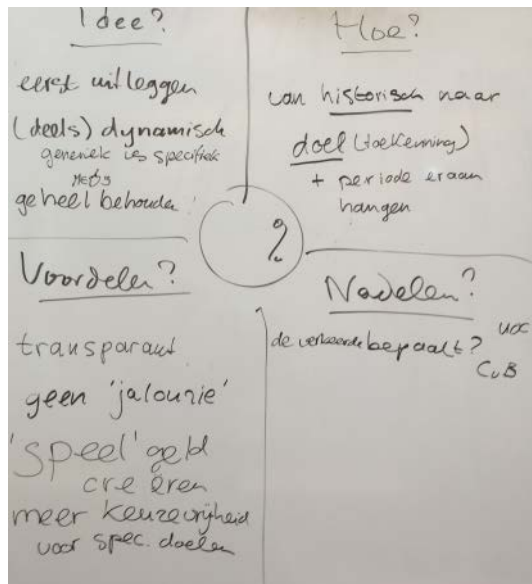
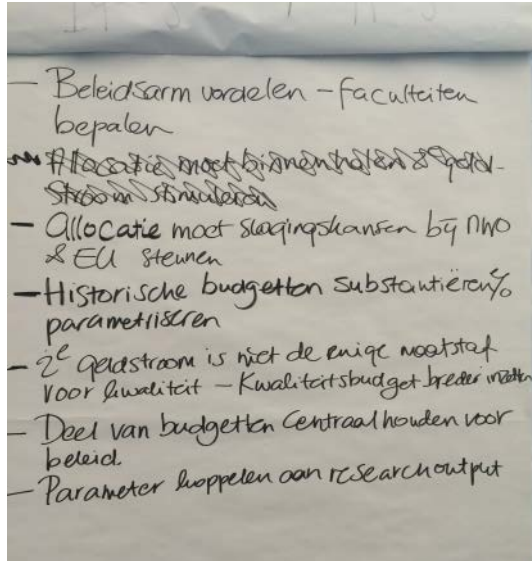
Aanwezig: circa 40 medewerkers en studenten van de UvA

Ideeën voor onderzoeksallocatie:

De vraag was: Welke ideeën hebben jullie voor de verdeling van onderzoeksgelden? Er werden in totaal 6 thema's genoemd.

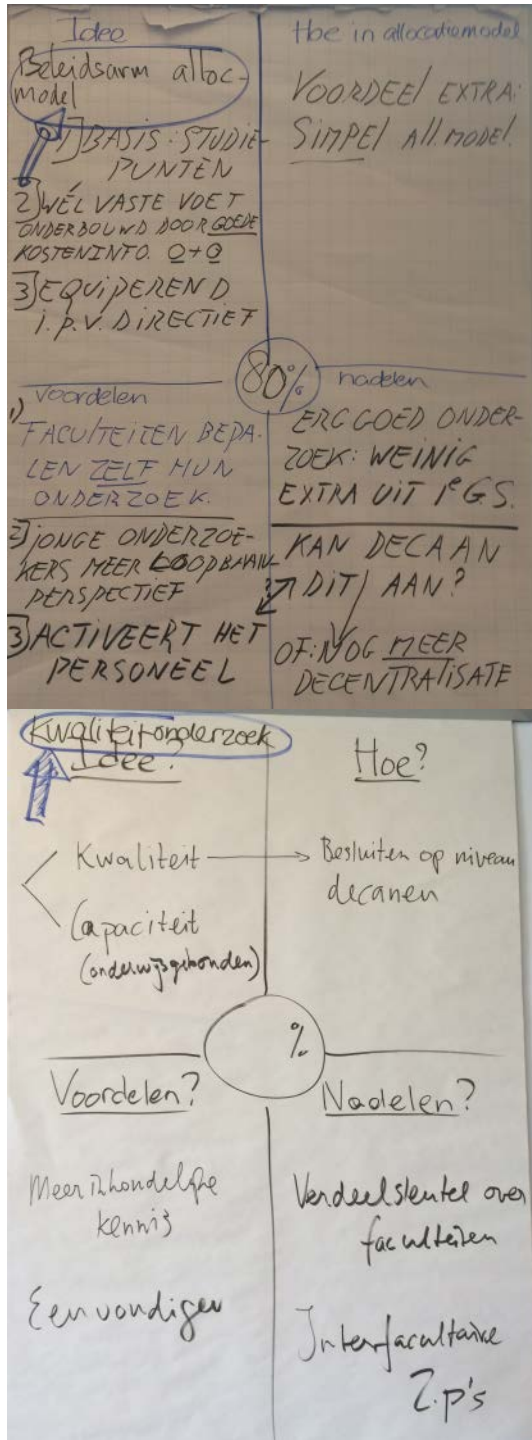
Uiteindelijk zijn 5 thema's in kleine groepjes uitgewerkt:

- Historische budgetten substantiëren/parametriseren.
- Beleidsarm verdelen – faculteiten bepalen
- Kwaliteitsbudget onderzoek breder inzetten
- Deel van budgetten centraal houden
- Parameter koppelen aan researchoutput

Historische budgetten substantiëren

Het voorstel is om de historische budgetten om te buigen naar doel toekenning. Daarnaast zou het goed zijn als faculteiten inzicht geven in waar de historische budgetten nu aan besteed worden. Op dit moment worden de historische budgetten langzaam afgebouwd ten gunste van de zwaartepunten. We stellen voor om dat geld naar andere zaken te laten gaan en dit beter te motiveren. Het verminderen van de historische budgetten met 1% per jaar lijkt mogelijk dus laten we dat vasthouden. Voordelen zijn dat het transparant is omdat iedereen mee dingt naar het vrijgemaakte geld. Hierdoor leidt dat hopelijk niet tot jaloezie en het creëert mogelijkheden om geld aan andere zaken te besteden. Het is wel ingewikkeld om te bepalen wie uiteindelijk beslist over besteding van het geld. Moet dat het CvB zijn of UOC?

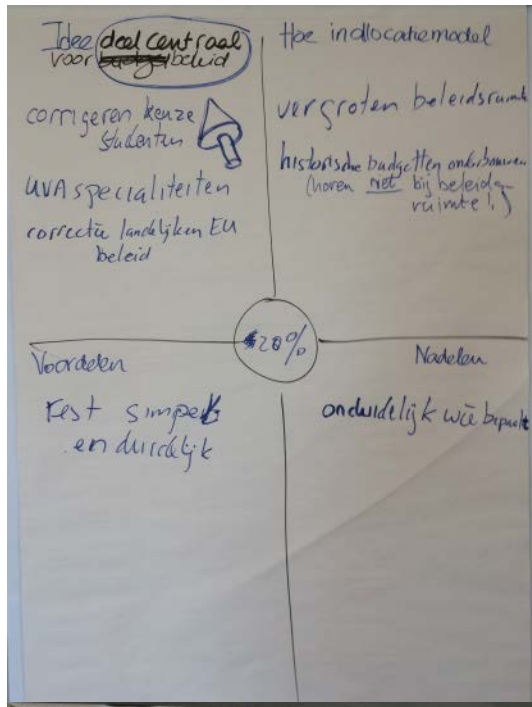

Beleidsarm verdelen

We kiezen voor studiepunten als basis voor het totale allocatiemodel. Daarnaast een vaste voet gebaseerd op reële Amsterdamse informatie over de kosten van onderwijs en onderzoek. Het moet mogelijk zijn om binnen een faculteit een andere factor te gebruiken als de kosten verschillen. Voordelen: de faculteiten bepalen zelf hun onderzoek; het biedt jonge onderzoekers meer loopbaanperspectief en het activeert het personeel. De nadelen: Als je erg goed onderzoek doet, zit je snel aan het facultaire plafond. De beste onderzoekers zullen daardoor wellicht vertrekken. Voor de decaan is het een zware belasting om al deze beslissingen te nemen. De oplossing is wellicht verdere decentralisatie. In de VS worden op lagere niveaus beslissingen genomen.

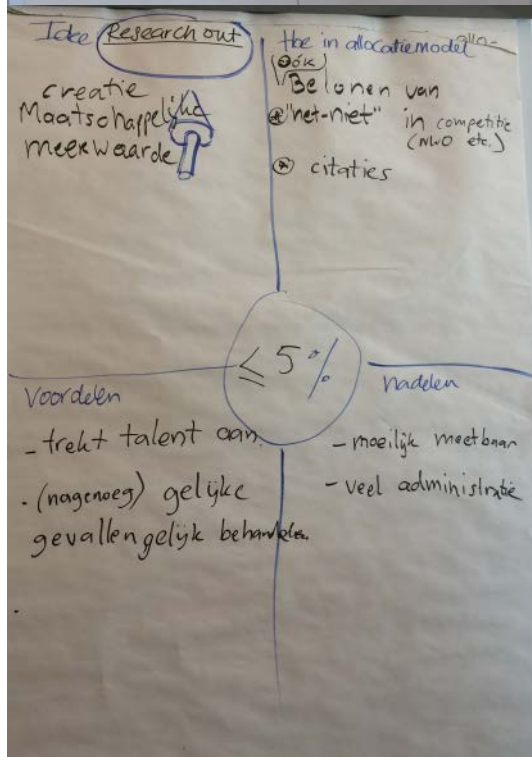
Kwaliteitsbudget onderzoek

We hebben eerst vastgesteld dat je in een brede universiteit als de onze een mix van indicatoren nodig hebt om kwaliteit van onderzoek te meten. Het idee is om een nader te bepalen deel van het onderzoeksbudget geheel prestatieafhankelijk te maken en een ander deel juist op (onderwijs gebonden) capaciteit te verdelen. Het ideaal is dat iedere faculteit een gelijke verdeling onderwijstijd en onderzoekstijd heeft. Daarnaast een deel van het onderzoeksbudget dat centraal wordt afgeroomd (zoals nu voor de zwaartepunten) en dat wordt verdeeld op basis van kwaliteit. Beslissingen over de besteding van dit geld liggen bij de faculteit en niet centraal zoals nu bij de zwaartepunten. Op dit niveau is het gemakkelijker om excellentie te herkennen en het is eenvoudiger. Een nadeel is dat het moeilijk is om een verdeelsleutel over de faculteiten vast te stellen. Daarnaast wordt het moeilijker om interfacultaire zwaartepunten te creëren. Dat kun je corrigeren door voor een deel van het budgetten door de UOC te laten controleren over de besteding.

Centraal beleidsbudget

Het vertrekpunt is een eenvoudig verdeelmodel, maar daarnaast wil je wat geld overhouden om beleid te voeren. Studenten kiezen voor bepaalde studies, maar dat zijn niet altijd precies de zaken die je als universiteit belangrijk vindt. Daar kun je geld voor uittrekken via een beleidsbudget van circa 20%. Daarom wordt niet al het geld verdeeld via het allocatiemodel. Dat geld kun je ook gebruiken om UvA specialiteiten te versterken. Onze zwaartepunten zijn in lijn met Nederlandse en Europese zwaartepunten, maar je wilt als UvA ook eigen keuzes maken. Beleidsruimte is niet hetzelfde als de historische budgetten. Deze zouden beter onderbouwd moeten worden. Het voordeel is een simpel allocatiemodel en een deel van het geld voor beleid. Ingewikkeld is dat iemand moet beslissen over de besteding van dit geld.

Research output

Het idee is dat je als universiteit maatschappelijke meerwaarde creëert en dat je dat zou willen belonen. Maar het is lastig om parameters te kiezen om hier geld aan toe te kennen. Citaties als basis leidt tot veel administratie en bovendien zijn vakgebieden niet direct vergelijkbaar. Een goede oplossing zou kunnen zijn om voorstellen die het net niet gehaald hebben bij NWO etc. intern te belonen. Dat kan op facultair of centraal niveau. Het heeft als voordelen dat je talent aantrekt of behoudt en dat min of meer gelijke gevallen gelijk behandelt.